

служење животу, не само биолошком већ и вечном, а не на робовање смрти. Свети старац Силуан Атонски се трудио да у животу не погази ни црва, ни мрава, ни цвет, ни најмањи стручак траве. Свему је од Бога дарован живот, а посебно људском бићу, које је у Христу икона Бога Живога (2. Кор. 4, 4). Божић нам оснажује и враћа библијски благослов: „Рађајте се и множите и напустите земљу!” (1. Мојс. 1, 22). Дај Боже да овај благослов постане мера живота српског народа и свих народа пакао братоубиства и чедоморства био замењен рајским миром и пуноћом живота. Нека од овог Божића оживи Србија и нека наше породице испуни радост и дечија игра! Свето Јеванђеље нас управо и подсећа на то да, ако се не обратимо и не постанемо безазлени као деца, нећемо ући у Царство небеско (Мт. 18, 3). Зато је Божић празник и наше деце, празник младости и вечне будућности.

У ове благословене божићне дане молимо се Господу, Цару мира (Јевр. 7, 2), да угаси непријатељства међу народима, да спасе људе Своје широм света и да буде милостив свима нама. Нека овај Божић призове у заједницу све оне који су се на било који начин одвојили од Цркве Бога Живога! Нека нестану јереси и расколи, да би сви људи, са страхом Божијим, вером и љубављу, приступили

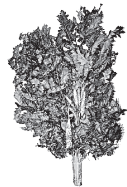
јединству и животу Једне, Свете, Саборне и Апостолске Цркве! За то јединство се и Сâм Господ молио у Својој првосвештеничкој молитви речима: „Да сви једно буду” (Јн. 17, 21).

Поздрављамо божићним поздравом сву нашу духовну децу у Отаџбини и расејању и позивамо их да живе у међусобној братској љубави, у љубави Божића. Посебно се молимо за распето Косово и Метохију, нашу духовну и националну колевку, коју је велики Његош назвао „грдним судилиштем”. Док је Срба, биће и Косова! Косово је душа Србинова! Зато ће Косово и Метохија бити и остати наша земља, јер су ту наша Голгота и наш Јерусалим. Нека би Бог, Једини Човекољубац, подарио мир и благослов свему народу Свом и, по речима светог Силуана Атонског, даровао да Га сви народи на земљи познају Духом Светим, у чудесној светлости Божића!

Мир Божји, Христос се роди!

Ваистину се роди!
Благословена нова 2017. година!

Дано у Паиријархији српској у Београду, о Божићу 2016.



манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ПРАВОСЛАВНИ

ПРАЗНИЦИ

РОЂЕЊЕ ХРИСТОВО - БОЖИЋ

Мт. 2, 1 - 12; Гал. 4, 4 - 7;

БОЖИЋНА ПОСЛАНИЦА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

*Српска Православна Црква
својој духовној деци о Божићу
2016. године*

ИРИНЕЈ

њо милости Божјој

*Православни Архиејској
ијећки, Митрополији београдско
- карловачки и Паиријарх српски,
са свим Архијерејима Српске
Православне Цркве – свештениш
тву, монаштву и свим синовима
и кћерима наше свете Цркве:
благодат, милост и мир од Бога
Оца, и Господа нашега Исуса
Христга, и Духа Светога, уз
радосни Божићни поздрав:*

**МИР БОЖИ – ХРИСТОС
СЕ РОДИ!**

*„Слава на висини Богу и на
земљи мир, међу људима добра
воља!” (Лк. 2, 14)*

Ево нас и ове године пред празником Божића, пред празником безмерне љубави Божије, јер нам се данас у граду Давидову роди Христос Господ (Лк. 2, 11), Емануил, што ће рећи: с нама Бог (Мт. 1, 23). Ову велику Тајну Оваплоћења Бога Логоса, скривану од постања векова (Јн. 1, 2), најпре су благовестили анђели Божији својом божићном химном мира и љубави (Лк. 2, 14). Потом им се придружују пастири и мудраци са Истока, сабирајући тако небо и земљу око Богомладенца Христа, анђеле, и људе, и све народе земаљске у Цркву Бога живога (2. Кор. 6, 16).

Како нам о догађају Рођења Христовог, које је, по светим Оцима, веће чудо и од самога стварања света, сведоче свети јеванђелисти, очевици и слуге

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

Речи (Лк. 1, 2)? Свети апостол Матеј у своме Јеванђељу пише својим сународницима Јудејима, желећи да им на основу старозаветних пророштава посведочи да Исус Назарећанин јесте Христос или Месија, Помазаник Божији, Спаситељ света (Пс. 138; Ис. 7, 14). Због тога он своје Јеванђеље почиње родословом Господа Исуса Христа (Мт. 1, 1-17), наглашавајући тиме Његову реалну људску природу. Он у свом родослову помиње централне личности Старог Завета, посебно истичући Авраама и цара Давида, јер се за њих везивало највише пророштава о доласку Месије, која су остварена Рођењем Христовим у Витлејему јудејском (Мт. 2, 5-6). Први део Матејевог Јеванђеља нам, дакле, громко каже: Бог је постао реалан човек, ради нас и ради нашег спасења (Мт. 1, 2), а у другом делу свога родослова Матеј говори да Месија јесте Богочовек, да је Његово Рођење натприродно, од Духа Светога и Марије Дјеве (Мт. 1, 20). Узевши на себе реалну људску природу, Христос постаје један од нас (Јн. 1, 14), остајући при томе оно што је од вечности био – Син Божији и Друго Лице Свете Тројице. Ово би, у најкраћем, била благовест јеванђелиста Матеја, благовест о спасењу свих народа вером у Исуса Христа (Гал. 2, 16).

Свети апостол Лука нам у свом Јеванђељу, које је упутио

свом ученику благочестивом Теофилу (Лк. 1, 3), а затим и свакој богољубивој души, даје историјски оквир Рођења Христовог. Он апологетским сведочењем разупојева све скептике и неверујуће, који су покушавали Господа Христа да прогласе легендом и непостојећом личношћу, и уверава их да је Христос реална историјска Личност и Месија. Као историчар, Лука наводи да се Рођење Христово догодило у време римског ћесара Августа, који је владао од 27. године пре Христа до 14. године по Христу, а за време првог општег пописа становништва током Киринове управе Сиријом (Лк. 2, 2), што су историјске чињенице које не пориче ни егзактна наука. Допуњујући Матеја, јеванђелист Лука о Рођењу Христовом пише не само Јудејима него и свим народима на земљи (Лк. 2, 29-32). Лука у своме родослову наглашава да Христос јесте Спаситељ, Нови Адам, Глава и духовни родоначелник Новог Израиља, благословеног Царства Оца и Сина и Светога Духа (Лк. 3, 21-23), чиме указује на литургијску димензију овога празника.

Да додамо укратко, као круну и печат, сведочанство светог јеванђелиста Јована Богослова о Рођењу Христовом. Овај љубљени ученик и апостол Христов додаје Матеју и Луки своје Протојеванђеље. У њему он благовести да је Христос

предвечни Син Божији, Реч Божја, Логос кроз Кога је све постало (Јн. 1, 1-3) и Који је као светлост дошао у овај свет (Јн. 1, 5) да нам објави Нови и вечни Завет Бога и човека: „Јер се закон даде преко Мојсија, а благодат и истина постаде кроз Исуса Христа” (Јн. 1, 17; Рим. 10, 4).

Драга браћо и сестре, то што су јеванђелисти посведочили, апостоли и свети Оци утврдили, то и ми вама сведочимо данас, на Божић, јер је „Христос исти данас, јуче и до века” (Јевр. 13, 8). Зато вас из пастирске бриге и љубави позивамо да сви заједно узмемо учешћа у божићном празновању, да оставимо свакодневне бриге, да принесемо своје дарове Богомладенцу Христу – духовно злато, тамјан и смирну, а то значи нашу веру, наду и љубав – и да се сусретнемо са Богом и ближњима. Свети Јован Златоуст је Божић назвао кореном свих хришћанских празника јер нам је у Божићу обећано, на неки тајанствени и благодатни начин унапред даровано, и Сретење, и Крштење, и Преображење, али и Крст и Васкрсење Христово. Зато је наш народ говорио: „Без Бога ни преко прага“ и „нема веће славе од Божића”, јер је у Божићу предокушао Тајну Бога и свенародног спасења у Цркви Христовој.

Српски народ је народ Божића, део Народа Божјег или

свега рода хришћанскога. Он је и народ Светога Саве, народ светог цара Лазара Косовског и свих осталих мученика и новомученика, који у зла времена пострадаше, као витлејемска деца (Лк. 2, 16), за истину и правду Божију. Њихове жртве се сећамо и молимо их да нас у небеском Витлејему помињу у својим светим молитвама, да бисмо били достојни својих светих предака, како је говорио блаженопочивши патријарх Павле.

Божић нам открива циљ и смисао нашег живота на земљи. Речено светоотачким језиком, Бог постаје човек да бисмо се ми људи обожили, да бисмо постали „богови по благодати” испунивши своје биће пуноћом божанске благодати. То није хришћански максимализам нити антрополошка утопија. То је реалност живота у Христу. То је духовна реалност која је дар Божића. Не дозволимо зато да нас ишта од овога света, света који у злу лежи (1. Јн. 5, 19), одвоји од љубави Божије, откривене у Христу Исусу, Господу нашем (Рим. 8, 35)! Пуноћа ове љубави је у Рођењу Христовом. Зато Божић заиста јесте „дан који створи Господ да се радујемо и веселимо у њему” (Пс. 118, 24).

Божић нам указује и на светињу људског живота. Овај Празник нас позива на обожење, а не на уништење, на